

**Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 13/24
11.10.2024. године
Београд**

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: др Миодрага Мајића, председника већа, Растка Поповића и Оливере Анђелковић, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић и записничарем Снежаном Станковић, у кривичном предмету против **окривљеног, власника АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, решавајући по жалбама Јавног тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, адвоката Жељка Санковића и Александра Поповића, пуномоћника трећег лица, ББ, адвоката Иване Бранковић и пуномоћника трећег лица, власника ВВ, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.4/24 од 11.06.2024. године, на рочишту одржаном у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног, власника АА, трећег лица, власника ВВ и њихових адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића и пуномоћника трећег лица, ББ Катарине Радовић, по заменичком пуномоћју за адвоката Ивану Бранковић, а у одсуству уредно обавештених, пуномоћника трећег лица ББ Иване Бранковић, и законског заступника, директора ГГ и трећег лица, власника ДД, донео је дана 11.10.2024. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Јавног тужиоца за организовани криминал, пуномоћника трећег лица, власника ББ, адвоката Иване Бранковић, бранилаца окривљеног, власника АА и трећег лица, власника ВВ, адвоката Жељка Санковића и Александра Поповића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.4/24 од 11.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба пуномоћника ЂЂ, адвоката Шупљеглав Стефана, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.4/24 од 11.06.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

1. Првостепено решење и изјављене жалбе

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 бр.4/24 од 11.06.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.7/23 од 07.03.2024. године, за привремено одузимање имовине, за коју постоји сумња да је проистекла из кривичног дела, извршеног од стране окривљеног АА, ЈМБГ ..., рођеног ... године у ..., од оца ..., мајке ..., девојачко ..., држављанина Републике Србије и Републике Црне Горе, са пријављеним пребивалиштем у ..., ул. ..., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, а по оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.89/23 од 01.11.2023. године, па је привремено одузета имовина и то :

од окривљеног, власника АА, ЈМБГ ..., рођеног ... године, у ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., ул. ..., држављанина Републике Србије и Републике Црне Горе, средства на динарском рачуну "Banka Intesa" а.д. Београд, број ..., у износу од 1.187.269,10 динара, средства на динарском рачуну "UniCredit banke" а.д. Београд, број ..., у износу од 42.452.164,81 динар и средства на девизном рачуну број ... у износу од 1.786.232,64 евра,

од трећег лица, власника ВВ (супруге окривљеног ААА), ЈМБГ ..., рођене ... године у ..., од оца ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., ул. ..., средства у износу од 70.485 евра, која се налазе на рачуну "Eurobank Direktna" а.д. Београд, број ..., а која су по наредби ЈТОК-а – Оик.бр.7/23 од 28.08.2023. године пренета на рачун Дирекције за управљање одузетом имовином број 01-505081-100164038-000000-0000 IBAN RS 35908505081016403871,

од трећег лица, власника привредног друштва ББ, са седиштем у ул. ... (власник 100% удела окривљени АА), објекат, пословна зграда за коју није утврђена делатност, површине 511 м², корисне површине 45 м², у ул. ..., спратност 1, изграђеној на кат. парцели КП.бр.... КО ..., СКН ..., површине 60,57 м², потез ..., уписана у Лн.бр.... КО ..., СКН ..., приватна својина, удео 1/1, право коришћења катастарске парцеле КП.бр.... КО ..., СКН ..., градско-грађевинско земљиште, површине 60,57 м², потез улица ... уписана у ЛН ... КО ..., СКН ..., право коришћења државне својине заједно са ... и другима.

Побијаним решењем је одлучено да привремено одузимање имовине може трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што је суд до подношења захтева за трајно одузимање имовине дужан да најмање једном годишње по службеној дужности преиспита одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Истим решењем је одлучено да ће привремено одузетом имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином у складу са одредбом члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног

дела.

Првостепеним решењем у ставу II изреке одбијен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК број 7/23 од 07.03.2024. године за привремено одузимање имовине од трећег лица, власника ДД (брата ВВ), ЈМБГ ... од оца ..., рођеног ... године у ..., ... са пријављеним пребивалиштем у ..., ..., улица ... и то стана број ... улица ..., површине 71 м2 на катастарској парцели ... КО ..., СКН ... (ванкњижни власник).

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-Јавни тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на став 2 изреке побијаног решења, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал уважи жалбу јавног тужиоца, побијано решење преиначи и у потпуности усвоји захтев за привремено одузимање имовине у односу на треће лице, власника ДД.

-пуномоћник ББ, адвокат Ивана Бранковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал уважи жалбу, побијано решење укине у делу у којем се усваја захтев за привремено одузимање имовине од трећег лица власника ББ.

-браниоци окривљеног власника АА, адвокати Александар Поповић и Жељко Санковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал уважи жалбу, побијано решење преиначи и одбије захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 7/23 од 07.03.2024. године, или да побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

-пуномоћници трећег лица, власника ВВ, адвокати Александар Поповић и Жељко Санковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал побијано решење преиначи и одбије захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 7/23 од 07.03.2024. године у односу на треће лице власника ВВ, или да у том делу побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

-пуномоћник ЋЋ, адвокат Стефан Шупљеглав из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал уважи жалбу, побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исто преиначи, тако што ће из поступка привременог одузимања имовине изузети девизна средства на рачуну број ... отвореног код "UniCredit Banke" а.д. Београд у износу од 1.500.000,00 евра, и омогућити привредном друштву ЋЋ да изврши повраћај легално позајмљених новчаних средстава.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао рочиште у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела дана 11.10.2024. године у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног, власника АА, као и његових бранилаца адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, трећег лица, власника ВВ и њених пуномоћника адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Катарине Радовић по заменичком пуномоћју за адвоката Ивану Бранковић, а у одсуству уредно обавештених представника ББ директора ГГ и њиховог пуномоћника, адвоката Иване Бранковић и трећег лица ДД који су уредно обавештени, па је након што је извршио увид у списе предмета и доказе који су изведени пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, утврдио следеће:

2. Разлози за одбијање жалбе бранилаца, окривљеног власника АА, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, пуномоћника ББ, адвоката Иване Бранковић и пуномоћника трећег лица власника ВВ, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића у односу на став I изреке побијаног решења

2.1. Жалбени наводи и став првостепеног суда

Жалбеним наводима окривљеног власника АА, уједно и пуномоћника власника трећег лица ВВ, адвоката Жељка Санковића и Александра Поповића оспорава се правилност и законитост побијаног решења, тако што се истиче да првостепени суд изводи закључак да постоји више него очигледно несразмера између новчаних средстава које окривљени АА има на динарском рачуну који се води код “UniCredit Banke” а.д. Београд у износу од 42.452.164,81 динара и његових законитих примања. Међутим, првостепени суд приликом одлучивања није узео у обзир да су ова средства законита јер је иста уплатила фирма.. на основу предуговора о купопродаји овереног код јавног бележника ... број овере УОП: I 1097/2022. Ова фирма је из законитих средстава на основу правног посла уплатила окривљеном АА новац са рачуна на рачун и тај новац је према закључку првостепеног суда незаконит. Овакво закључивање првостепеног суда се коси са позитивним прописима Републике Србије. Оно што је неспорно да новац у износу од 42.452.164,81 динара који се налази на динарском рачуну “UniCredit Banke” а.д. Београд потиче од легалних средстава и не представља имовину прибављену било којим кривичним делом. Првостепени суд је одузео имовину и од привредног друштва ББ, као и новац уплаћен на име предуговора о купопродаји удела од стране привредног друштва ... – У жалби се надаље, истиче да је током поступка доказано да је реч о предузећу које послује на америчком тржишту низ година, да у Србији послује остварујући знатне приходе. Када је реч о предузећу ББ браниоци напомињу да пуна купопродајна цена овог предузећа никада није исплаћена, тачније исплаћено је од стране окривљеног свега 97.000 евра, да је погрешно што се посебна пажња водила о приходима овог предузећа, занемарујући притом чињеницу о његовој вредности по основу саме некретнине и земљишта на којем се оно налази. Што се тиче трећег лица, власника ВВ, пуномоћници у жалби истичу да је првостепени суд након приложених доказа дошао до закључка да њена имовина потиче од продаје возила, иако је тужилаштво тврдило да је реч о некаквом пребацивању новца на рачун, те се пошло од тезе да треће лице власник ВВ није ни могла да има средства за набавку

тог возила, при чему је пренебрегнута чињеница о њеном власништву у претходном периоду на различитим возилима која су била вредна, те чињеници која се односи на богатство њених родитеља, о чему је достављено довољно доказа, које је првостепени суд из непознатих разлога прихватио када је реч о брату трећег лица, власника ВВ, ДД, али не и када је реч о овде трећем лицу власнику ВВ, стога се у жалби предлаже да се побијана одлука преиначи и одбије захтев тужиоца и у односу на окривљеног АА и у односу на треће лице, власника ВВ.

Жалбеним наводима пуномоћника трећег лица ББ такође се оспорава правилност и законитост побијаног решења и указује да имовина која је предмет привременог одузимања никада није била у власништву окривљеног АА, па самим тим није ни пренета, нити је могла бити пренета са окривљеног на треће лице. У жалби се надаље, истиче да је нејасно на основу чега првостепени суд закључује да треће лице ББ има било какве везе са извршењем кривичног дела које се ставља на терет окривљеном АА, при чему првостепени суд није правилно ценио чињеницу да је треће лице стекло непокретности на основу валидног правног посла, с тим да није потпуно разјашњено, а ни утврђено да ли се ради о савесном стицаоцу у ком случају би се предметна имовина морала изузети од одузимања. Осим наведеног првостепени суд није доказао, нити учинио вероватним да би касније одузимање ове конкретне имовине која је у власништву трећег лица, дакле не чак ни окривљеног било отежано или онемогућено, па се сходно свему напред изнетом и предлаже као у жалби.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је након одржаног рочишта у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела извршио увид у списе предмета и све доказе који су изведени пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, па је нашао:

жалбе Јавног тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног – власника АА, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, као и пуномоћника трећег лица власника ВВ, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, пуномоћника ББ, адвоката Иване Бранковић, су неосноване, док је жалба пуномоћника ЂЂ, адвоката Стефана Шупљеглава, недозвољена.

Из стања у списима предмета произилази да је Јавно тужилаштво за организовани криминал поднело Вишем суду у Београду, Посебном одељењу, за организовани криминал захтев за привремено одузимање имовине ОИК.бр. 7/23 од 07.03.2024. године, у односу на имовину коју поседује окривљени АА и то средства на динарском рачуну “Banca Intesa” а.д. Београд број ... у износу од 1.187.269,10 динара, средства на динарском рачуну “Unicredit Bank” а.д. Београд број ..., у износу од 42.452.164,81 динара, средства на девизном рачуну број ... у износу од 1.786.232,64 евра, затим у односу на имовину коју поседује треће лице - власник ВВ средства у износу од 70.485 евра, која су се налазила на рачуну “Eurobank Direktna” а.д. Број ..., а која су по наредби ЈТОК Оик.бр. 7/23 од 28.08.2023. године пренета на рачун Дирекције за управљање одузетом имовином, затим имовину трећег лица привредног друштва ББ и то објекат – пословну зграду за коју није утврђена делатност, површине 511 м2, корисне површине 45 м2 у улици ..., спратност 1, изграђена на катастарској парцели КП

... КО ..., СКН ..., површине 6057 м², потес, улица..., уписану у лист непокретности ЛН ..., КО ..., СКН ..., приватна својина, удео 1/1 и право коришћења катастарске парцеле КП ... КО ..., СКН ..., градско грађевинско земљиште, површине 6057 м², потез улица ..., уписана у лист непокретности ЛН ..., КО ..., СКН ..., право коришћења државне својине заједно са ... и другима и у односу на имовину коју поседује треће лице ДД (брат трећег лица ВВ) и то стан број ..., улица ..., површине 71 м², који се налази на катастарској парцели ..., КО ..., СКН ... (ванкњижни власник).

Надаље, из списка предмета произлази да је против окривљеног АА Јавно тужилаштво за организовани криминал подигло оптужницу Кт.бр. 89/23 01.11.2023. године због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, те да из резултата спроведене финансијске истраге ОИК 7/23 произилази основана сумња да је предметна имовина чије се привремено одузимање захтева у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног АА и његове супруге ВВ и трећег лица, власника ДД, брата ВВ, те да се као таква има сматрати имовином проистеклом из кривичног дела у смислу одредбе члана 3 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Првостепени суд је што се тиче захтева Јавног тужилаштва за организовани криминал за привремено одузимање имовине од окривљеног – власника АА, трећег лица – власника ВВ, трећег лица – власника ББ и трећег лица - власника ДД, размотрио целокупне списе предмета, заједно са писаном документацијом прикупљеном током поступка финансијске истраге која је достављена од стране Јавног тужилаштва за организовани криминал, ценећи притом и одговоре пуномоћника окривљеног – власника АА, трећег лица – власника ВВ, трећег лица – власника ДД, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, трећег лица – власника ББ, адвоката Иване Бранковић и писану документацију која је достављена од стране пуномоћника, па је донео одлуку као у изреци побијаног решења, налазећи да су испуњени услови да се усвоји захтев за привремено одузимање имовине која је ближе описана у ставу I изреке побијаног решења. Првостепени суд је приликом одлучивања имао на уму да се под имовином проистеклом из кривичног дела у смислу члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, при чему се у складу са тачком 4 наведеног става, власником између осталих сматра окривљени и треће лице. Окривљеним се сходно члану 3 став 1 тачка 5 наведеног закона између осталих сматра и лице против кога је кривични поступак покренут, док се трећим лицем, сходно члану 3 став 1 тачка 8 наведеног закона између осталог сматра и физичко лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела. Дакле, сходно наведеним одредбама у конкретном случају било је неопходно утврдити постојање две чињенице и то постојање имовине и постојање очигледне несразмере између вредности имовине са једне стране и законито стечених прихода са друге стране, а које чињенице би указале на основану сумњу да се до такве и толике имовине могло доћи само извршењем кривичног дела.

Оно што је током доказног поступка првостепени суд неспорно утврдио је да је АА власник динарског рачуна који се води код “Banca Intesa” а.д. Београд број ... на

ком се налазе средства у износу од 1.187.269,10 динара, да је окривљени АА такође власник и девизног и динарског рачуна који се воде у “Unicredit Bank” а.д. Београд и то динарског рачуна број ... на коме се налазе новчана средства у износу од 42.452.164,81 динара и девизног рачуна број ... на коме се налазе средства у износу од 1.786.232,64 евра. Оно што је надаље, неспорно утврђено је да је ВВ власник рачуна који се налази код “Eurobank Direktna” а.д. Број ..., на коме се налазе новчана средства у износу од 70.485 евра, као и да је треће лице привредно друштво ББ власник - објекта пословне зграде за коју није утврђена делатност, површине 511 м², корисне површине 45 м², у ул. ..., спратност 1, изграђеној на катастарској парцели КП бр.... КО ..., СКН ..., површине 60,57 м², потес ..., уписана у Лн.бр.... КО ..., СКН ..., приватна својина, удео 1/1, право коришћења катастарске парцеле КП бр..., КО ..., СКН ..., градско грађевинско земљиште, површине 60,57 м², потес улица ..., уписана у ЛН ... КО ..., СКН ..., право коришћења државне својине заједно са ... и другима.

Током поступка је неспорно утврђено да су окривљени АА, треће лице ВВ, треће лице ББ и треће лице ДД власници имовине чије се одузимање предлаже захтевом Јавног тужилаштва за организовани криминал, а као спорно се поставило питање да ли између наведене имовине и њихових законитих прихода постоји очигледна несразмера или не, те да ли је на трећа лица одузета имовина пренета. Првостепени суд је ценио да ли су законити приходи ових лица били довољни за стицање наведених средстава која се налазе на рачунима окривљеног АА и трећег лица власника ВВ, те пословног простора и стана чије се привремено одузимање захтева.

Првостепени суд је приликом одлучивања ценио извештај Јединице за финансијске истраге од 06.10.2023. године, уз који је достављен табеларни приказ прихода и расхода АА и ВВ за период од 2002. до 2022. године, из ког произилази да је њихова целокупна имовина стечена у наведеном периоду у очигледној несразмери са приходима стеченим у оквиру радног односа и ван њега. Конкретно, из наведеног извештаја произилази да је окривљени АА у наведеном периоду према подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у периоду од 2010. до 2022. године, за које време је имао пријаву осигурања, укупно зарадио 3.107.427,41 динара, што у противвредности евра износи 26.581,71 евро, док је према подацима Пореске управе из радног односа и ван радног односа у наведеном периоду укупно остварио приходе у износу од 3.216.378,77 динара, што у противвредности евра износи 27.497,76 евра, док је треће лице - власник ВВ, супруга окривљеног АА, према подацима Фонда за пензијско и инвалидско осигурање у периоду од 2013. до 2022. године, за када постоји пријава осигурања, зарадила 3.739.182,05 динара, што у противвредности евра износи 31.704,70 евра, док је према подацима из Пореске управе из радног односа и ван радног односа у овом периоду остварила укупан приход од 3.356.130,06 динара, чија је противвредност у еврима 28.580,66 евра. Према извештају Јединице за финансијске истраге од 23.06.2023. године, вредност потрошачке корпе у периоду од 2003. до 2022. године је износила 11.975.919,41 динара, а што у противвредности евра износи 116.208,68 евра за трочлану породицу. Првостепени суд је приликом одлучивања такође имао у виду и документацију достављену из Републике Црне Горе, која се односи на приходе окривљеног АА и трећег лица – власника ВВ, која је детаљно цењена од стране Вишег суда у Подгорици приликом доношења решења о одређивању привремених мера, из које произилази да приходи од имовине ових лица према

подацима званичних државних органа покривају само основне егзистенционалне потребе.

Имајући на уму напред изнето првостепени суд изводи правилан закључак да у конкретном случају постоји више него очигледна несразмера између новчаних средстава која окривљени АА има на динарском рачуну “Banca Intesa” а.д. Београд број ... у износу од 1.187.269,10 динара, средстава на динарском рачуну који се води код “UniCredit Banke” а.д. Београд, број ... у износу од 42.452.164,81 динара, те девизном рачуну у истој банци број ... у износу од 1.786.232,64 евра, као и средстава које има треће лице – власник ВВ на рачуну који се води код “Eurobank Direktna” а.д. Број ... у износу од 70.485,00 динара са једне стране и законитих прихода окривљеног АА и трећег лица – власника ВВ који су у периоду од 2003. до 2022. године, при чему су узети у обзир и подаци о њиховим приходима пре закључења брака 2008. године, укупно износили 59.202,46 евра, при чему су за окривљеног АА узети подаци из Пореске управе, а за треће лице власника ВВ подаци из РФ ПИО јер су повољнији, као и приходи које су имали пре закључења брака 2008. године, посебно имајући у виду и трошкове живота које су ова лица морала имати за све те године, при чему имају двоје деце. Приликом одлучивања првостепени суд је имао у виду и да је вредност минималне потрошачке корпе у периоду од 2003. до 2021. године за трочлану породицу износила 116.208,68 евра, а што све надаље, указује да сви изведени докази несумњиво указују на очигледну несразмеру између законитих прихода ових лица, као и прихода које су према подацима званичних државних органа ова лица законито стекла, тј. несумњиво указује да је предметна имовина и то средства која се налазе на њиховим динарским и девизним рачунима да су у целости проистекла из кривичног дела.

Надаље, што се тиче очигледне несразмере између имовине трећег лица власника привредног друштва ББ која се односи на објекат пословне зграде површине 511 м² корисне површине 45 м² у улици ..., спратности 1, изграђен на катастарској парцели КП ... КО ..., СКН ..., права коришћења катастарске парцеле КП ... КО ..., СКН ..., градско грађевинско земљиште површине 6057 м², потес улица ..., уписана у ЛН ... КО ..., СКН ..., чија купопродајна цена износи 500.000 евра са једне стране и добити коју је ово привредно друштво остварило у периоду од 2014. до 2022. године у износу од 3.152.000,00 динара, што у противвредности евра износи 26.940 евра, како то произилази из извештаја Јединице за финансијске истраге од 13.02.2024. године, те документације о финансијским извештајима овог привредног друштва, као и достављене пријаве наведеног извештаја. Првостепени суд је приликом одлучивања имао у виду и промет који је ББ остварило преко рачуна у “NLB Komercijalnoj banci” из ког произилази да је АА на динарски рачун друштва број ... платио износ од 31.773.980,00 динара, као позајмице оснивача, од чега је 11.350.405,00 динара уплаћено на рачун ЕЕ, у сврху плаћања пореза на пренос апсолутних права и рате купопродајне цене по основу уговора о купопродаји непокретности које су предмет овог захтева. Из напред изнетог несумњиво произилази да је окривљени АА уплаћивао овом привредном друштву новац путем позајмица оснивача, будући да привредно друштво ако се има у виду напред цитирани биланс успеха у периоду од 2014. године до 2022. године није располагао сопственим средствима за стицање ове непокретности, при чему ни новац који је као позајмице оснивача окривљени АА уплатио на рачун привредног друштва ББ у износу од 31.773.980 динара, није могао имати из законитих прихода, имајући у виду да су исти према извештају званичних државних органа у

периоду од 2003 до 2022. године износили 27.497,76 евра. Све напред изнето несумњиво указује на очигледну несразмеру између имовине коју је ово привредно друштво поседовало и добити овог привредног друштва, као и законитих прихода окривљеног АА као власника 100% удела у овом привредном друштву који је према подацима званичних државних органа законито стекао, тј. несумњиво указује да је предметна имовина и то пословни објекат и право коришћења земљишта које је у државној својини у целости проистекло из кривичног дела.

Првостепени суд је надаље, приликом одлучивања имао у виду и наводе из одговора пуномоћника окривљеног власника АА, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића, те пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Иване Бранковић којима се истиче да новчана средства у износу од 42.452.000,00 динара која се налазе на динарском рачуну окривљеног АА који се води код “UniCredit banke” бр. ... представљају новчана средства која је АА као продавцу уплатило привредно друштво ... као купац на основу предуговора о куповини 100% удела од правног лица ББ, те да је по основу тог предуговора АА уплаћено укупно 123.197.800,00 динара и да новац који се налази на овом динарском рачуну АА у “UniCredit banci” потиче из легалних средстава, не представља имовину прибављену кривичним делом, али је ове наводе правилно оценио као неосноване. Ово стога што привредно друштво ББ, а како је то претходно наведено није имало сопствена средства да купи непокретност која је предмет овог предуговора од претходног власника ЕЕ, већ је средства за уплату дела купопродајне цене у износу од 11.350.405,00 динара која су уплаћена на рачун ЕЕ вршена из позајмица оснивача АА, која средства ни окривљени АА према подацима званичних државних органа није могао имати, па како за новац који је уплаћен привредном друштву кроз позајмице оснивача постоји основана сумња да потиче из кривичног дела, то ни новац добијен на основу предуговора о купопродаји непокретности које су стечене од новца који је уплаћиван кроз позајмице оснивача не може се сматрати законитим.

Што се тиче навода из одговора пуномоћника окривљеног АА у којем се истиче да средства на девизном рачуну који се воде код “UniCredit banke” број ... у износу од 1.786.232,64 евра, делом представљају новчана средства која је окривљени АА позајмио од привредног друштва ЂЂ по основу уговора о зајму 25.01.2023. године у износу од 1.500.000,00 евра, делом представља новац који је са динарског рачуна окривљеног АА пребацио на девизни, а који новац му је уплаћен од стране ... на основу предуговора о купопродаји 100% удела у привредном друштву ББ, те да исте потичу из законитих прихода, Апелациони суд је такође оценио неоснованим. Наиме, извршен је увид у уговор о зајму од 25.01.2023. године који је закључен између ЂЂ ... као зајмодавца и АА, ... као зајмопримца, где је у члану 2 предвиђено да се зајмодавац обавезује да зајмопримцу преда износ 1.500.000 евра, а зајмопримац се обавезује да му овај износ врати са каматом у висини до 2,1% на годишњем нивоу. Међутим, правилан је закључак првостепеног суда да се ови наводи пуномоћника окривљеног власника АА и то да се ради о законитим приходима нису могли прихватити, будући да постоје околности које доводе у сумњу истинитост самог уговора о зајму, јер у пословним односима привредних друштава није прихватљиво, да правно лице даје позајмице физичком лицу у тако великом новчаном износу, без било каквог средства обезбеђења да ће дата средства бити враћена, поготово имајући у виду чињеницу да се као давалац позајмице појављује правно лице из Сједињених Америчких Држава, а на ком финансијском

тржишту је поступак уговорања и давања позајмице детаљно регулисан.

Што се тиче навода из одговора пуномоћника трећег лица ББ у којем се истиче да је захтев за привремено одузимање имовине усмерен и на право коришћења земљишта и то КП ... КО ..., СКН ... које је градско грађевинско земљиште површине 60,57м², потес улица ... уписан у ЛН ... КО, иако треће лице на истом нема право својине, односно није власник парцеле, већ је привредно друштво уписано као један од више корисника земљишта, дакле без опредељења удела, док је сама непокретност државна својина Републике Србије, али је исте оценио као неосноване, имајући на уму да је предмет привременог одузимања имовине у смислу одредбе члана 3 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, имовином се сматра добро сваке врсте на територији Републике Србије и у иностранству, дакле и право коришћења као уже право од права својине.

Када је реч о наводима пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Иване Бранковић у коме се истиче да је непокретност која је предмет захтева за привремено одузимање од трећег лица ББ продата на основу предуговора привредном друштву ... те да су управљачка права пренета на новог стицаоца по ком основу, односно предуговору који је ББ као савесни стицалац уплатио претежан део уговорене купопродајне цене, првостепени суд је правилно нашао да су исти такође без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да је смисао предуговора управо закључење главног уговора о купопродаји који није закључен, при чему је у Агенцији за привредне регистре као власник 100% удела у привредном друштву ББ и даље уписан окривљени АА.

Првостепени суд је приликом одлучивања такође имао у виду и наводе из одговора пуномоћника трећег лица власника ВВ, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића којима се истиче да средства која се налазе на рачуну ВВ који је отворен код "Eurobank Direktna" а.д. у износу од 70.485 евра је новац које је привредно друштво ... као купопродајну цену уплатило продавцу ВВ на основу уговора о купопродаји аутомобила марке "Range rover", те да је исти новац треће лице подизала са динарског рачуна и конвертовала у евро, затим уплаћивала на свој девизни рачун, да исти потиче од законитих средстава, али је исте оценио неоснованим, јер из динарског и девизног рачуна ВВ који се води код "Eurobank Direktna" а.д., првостепени суд је утврдио да су тачни наводи пуномоћника да је треће лице власник ВВ подизала са свог динарског рачуна новац који је уплаћивало привредно друштво ... а затим је новац конвертовала у евро и уплаћивала на свој девизни рачун, на шта указује чињеница да износи новца уплаћивани у еврима управо одговарају износима новца у динарима које је привредно друштво ... уплаћивало на име купопродајне цене аутомобила марке "Range rover", али је правилно нашао да наведена чињеница није од утицаја на другачију одлуку суда. Наиме, из напред цитираног извештаја Јединице за финансијске истраге произилази да треће лице власник ВВ није имала средства ни за поседовање аутомобила марке "Range rover" који је продала привредном друштву ..., имајући у виду да је његова вредност према решењу о одређивању пореза Пореске управе износила 14.693.583,94 динара, па тако ни новац добијен продајом тог аутомобила не може представљати законите приходе. Што се тиче навода из одговора да је породица ВВ ситуирана, односно да су њен отац ... и мајка ... помагали при куповини аутомобила првостепени суд такође није прихватио, имајући у виду да на околност прибављања аутомобила марке "Range Rover" који је треће лице власник ВВ продала привредном

друштву ... нема доказа да су куповину истог финансирали родитељи ВВ.

Првостепени суд је ценио и остале изведене доказе, али их није посебно образлагао, правилно налазећи да нису од утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари, с обзиром да је на основу свих доказа које је детаљно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности утврдио чињенично стање и донео одлуку о привременом одузимању имовине у односу на став I изреке побијаног решења која сходно одредби члана 34 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела може трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање, при чему је суд дужан да у смислу члана 3 до подношења захтева за трајно одузимање имовине једном годишње по службеној дужности преиспитује одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела, с тим да се у оправданим случајевима та одлука може укинути или заменити мером забране располагања привремено одузетом имовином којом управља Дирекција за управљање одузетом имовином.

3. Разлози за одбијање жалбе јавног Тужиоца за организовани криминал, у односу на став II изреке побијаног решења

Жалбеним наводима Јавног тужиоца за организовани криминал оспорава се правилност и законитост побијаног решења у односу на став II изреке којим је одбијен захтев за привремено одузимање имовине од треће лица власника ДД брата ВВ, тако што се истиче да је више него очигледно да законити приходи трећег лица ДД нису били довољни за куповину стана у вредности од око 90.000 евра, док његова улога у управљачкој структури и пословима ББ несумњиво указује на повезаност његових прихода са незаконитим приходима окривљеног АА и намеће једини могући закључак да је овај стан купљен управо незаконитим средствима окривљеног АА. У жалби тужилаштва се надаље, указује да је окривљени АА у циљу прикривања незаконитих прихода проистеклих из кривичног дела незаконито стечен новац пренео на треће лице свог млађег шурака ДД за кога је утврђено да свакако није имао довољно својих законитих прихода да за само две ипо године радног ангажовања себи приушти скупочену непокретност, да је иста купљена искључиво незаконитим новцем окривљеног АА, а на шта посебно указује чињеница да стан није укњижио на своје име ни након скоро 10 година од стицања, што све упућује на закључак да је то учињено управо да би се осујетило одузимање истог, па се сходно изнетом и предлаже као у жалби.

Првостепени суд је када је реч о предлогу Јавног тужилаштва за организовани криминал за привремено одузимање имовине и то стана број ... у улици ..., површине 71 м², који се налази на катастарској парцели ... КО ... СКН ..., који је укњижен на власника – треће лице ДД, брата, трећег лица власника ВВ, правилно нашао да нису испуњени услови за привремено одузимање имовине, због чега је и донео одлуку као у ставу II изреке побијаног решења. Првостепени суд је приликом доношења одлуке имао у виду да вредност ове непокретности према цени из уговора о купопродаји износи 11.000.000,00 динара, као и да из извештаја Агенције за финансијске истраге од 16.10.2023. године произилази да је треће лице власник ДД према подацима званичних државних органа и то Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање имао пријаву осигурања од 2014. до 2016. године, да је његова укупна нето зарада у том

периоду износила 733.866,20 динара, што у противвредности евра износи 6.181,03 евра, да су узети подаци из РФ ПИО који су повољнији у односу на податке из Пореске управе. Међутим, иако из наведеног произлази да треће лице власник ДД није имао средстава за куповину предметне непокретности, првостепени суд је одбио захтев тужилаштва за привремено одузимање имовине у односу на ово лице, правилно налазећи да тужилаштво није понудило доказе који би указали да је на треће лице власника ДД пренета имовина од стране окривљеног АА, а која имовина потиче из кривичног дела.

Првостепени суд је приликом одлучивања имао у виду доказе достављене уз одговор пуномоћника трећег лица власника ДД, адвоката Александра Поповића и Жељка Санковића из којих произилази да су породица трећег лица власника ДД и то отац ... и мајка ... имали финансијска средства којима би могли да финансирају куповину напред наведене непокретности. У вези са тим првостепени суд је ценио извод из аналитичке картице црногорске “Комерцијалне банке” за период од 2007. до 2014. године о стању промета на рачуну ... оца трећег лица власника ДД, из кога произилази да је укупан приход у овом периоду износио 231.565,34 евра, те потврду “СКВ банке” “ОТР Group” број 137307 од 14.08.2023. године из које произилази да клијент ...има отворен трансакциони рачун и да је стање на рачуну клијента на дан 15.02.2007. године износило 924.127 еура, од чега је 500.000 евра на име решавања стаменог питања поклонила уговором о поклону ћерки ВВ, као и решење Секретаријата за привреду и финансије општине ..., Република Црна Гора за 2007, 2008, 2009, 2010, 2011. и 2012. годину из кога произилази да се ... из ... утврђује да објекат у његовом власништву испуњава услове за III категорију (апартман) и II категорију собе, и састоји се од две собе са по два лежаја и два једнособна апартмана са по два лежаја, укупно осам лежаја за пружања услуга смештаја, по ком основу су исти такође имали примања. Дакле, првостепени суд на основу свих изведених доказа правилно закључује да је материјална ситуација родитеља трећег лица власника ДД била таква да су они могли финансирати куповину стана чија вредност је 11.000.000,00 динара, посебно што је треће лице власник ДД у тренутку куповине стана 2014. године имао 24 године, па је животно и логично да у том периоду родитељи стамбено обезбеде сина који живи у ... Имајући на уму све претходно наведено, а код одсуства доказа који би говорили у прилог томе да је од стране окривљеног АА на треће лице власника ДД пренета имовина која проистиче из кривичног дела, првостепени суд је и по оцени Апелационог суда донео правилну одлуку као у ставу II изреке побијаног решења.

4. Разлози за одбачај жалбе пуномоћника ЂЂ Стефана Шупљеглава

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је приликом одлучивања имао на уму да је против побијаног решења жалбу изјавио и пуномоћник ЂЂ, адвокат Стефан Шупљеглав, међутим, овај суд је донео одлуку као у ставу II изреке овог решења, тако што је наведену жалбу одбацио као недозвољену, а што је Јавни тужилац за организовани криминал на рочишту и предложила да се учини у овој кривичноправној ствари, с обзиром да у смислу одредбе члана 4 Закона о

одузимању имовине проистекле из кривичног дела ТЂ, чији је пуномоћник Стефан Шупљеглав није странка у поступку поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела које у смислу цитиране одредбе чине члана 4 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела чине јавни тужилац и власник, због чега је овај суд и донео одлуку као у изреци решења,

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци решења, сходно одредби члана 30 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела у вези члана 467 став 4 ЗКП.

Виши саветник
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
др Миодраг Мајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић